

1553

Combinació de pronoms personals: *li ho donaré*

(ALDC, IX, 2177. *Li ho donaré*)

Al llarg de les enquestes vam tenir dificultats per aconseguir els equivalents de la combinació *li ho (donaré)*, és a dir, la substitució amb pronoms dels complements (*donaré*) *això a ell/ella*; per això, a més de figurar en el mapa localitats sense resposta, n'hi ha que comprenen respostes inadequades (*això ho donaré a-n aquell* 34, *això ho donaré [daré] amb ell* 53, 119, *açò lo daré a ell* 94, *açò hue darem a fuleno* 102, *ço se donarà pa fulano* 148, *això te ho donaré* 163, etc.), que no corresponen a l'estructura pronominal sol·licitada. Tampoc s'adeqüen a l'enunciat construccions com *ho (donaré, daré)* 30, 90, 114, 123, 148, *hau (donaré)* 88, 104, *hi (donaré, dongaré)* 85, *hi li (dongaré)* 85, *li (donaré)* 85, 132, 139, 152, 159, *li'n (donaré)* 142, *t'hau (donaré)* 90, *te ho (daré)* 93.

La combinació tradicional d'aquests pronoms era de complement directe + complement indirecte,

és a dir, *lo hi* 108, passada a *la hi*, *le hi* (cf. ant. "aquells qui *ley* consellaven"), mantinguda en part del mall. (pron. [ləj]) i alguns parlars nord-occ., i contreta en *l'hi* en bal. i gran part del Principat. Amb la inversió de l'ordre, és a dir, complement indirecte + complement directe, el val. va generar la nova combinació *li'l (donaré)*, canviada majoritàriament en *li ho (donaré)*.

Aquest dialecte també en uns pocs parlars ha introduït la combinació *se ho* 189, *s'ho* 132, 139, *se'l* 138, 186 (*donaré, daré*), tributs al cast. *se lo*, com potser també *le ho* 87, 99. Per a aquest tema, veg. Casanova, 1989 i Batlle *et al.*, 2016: 241-244.

Li ho és forma normativa des de Fabra, 1918 (pàg. 49); *l'hi*, com a la seva variant, des de la GIEC, 2016 (pàg. 212), tot i que precisa que en els registres formals és més habitual l'ús de les combinacions amb *li*.

